

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201948
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5718201948.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci starostlivosti o maloletú H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov: matky X. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, D., právne zastúpenej: JANČI & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47 258 748, so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Belopotockého 720/2 a otca Mgr. Bc. G. G., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom U. XXXX/XX, D. - E., právne zastúpeného: AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., IČO: 36 868 108, so sídlom v Martine, Škultétyho 472/10, o návrhu otca na zvýšenie výživného, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 6P/44/2018-166 zo dňa 25.07.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin rozsudkom č.k. 6P/44/2018-166 zo dňa 25.07.2018 zmenil rozsudok tamojšieho súdu zo dňa 10.10.2014 č.k. 16P/77/2013-226 v časti vyživovacej povinnosti k maloletej H. G., nar. XX.XX.XXXX tak, že matka je povinná prispievať na jej výživu zvýšeným výživným, a to na bežné výživné sumou 170,- Eur mesačne, k rukám otca a na tvorbu úspor sumou 20,- Eur mesačne na osobitný účet maloletej, ktorý je otec povinný zriadiť a písomne oznámiť matke v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, všetko vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, od 01.06.2018. Na nakladanie s prostriedkami na osobitnom účte maloletej je potrebný súhlas súdu. Zameškané výživné za obdobie od 01.06.2018 do 31.07.2018 na bežnom výživnom vo výške 180,- Eur a na tvorbe úspor vo výške 40,- Eur je matka povinná zaplatiť v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku, bežné výživné k rukám otca a výživné určené na tvorbu úspor na osobitný účet maloletej. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že podaným návrhom sa otec domáhal zvýšenia na maloletú H. na sumu 200,- Eur počnúc od 01.06.2018. Poukázal na to, že rozsudkom zo dňa 10.10.2014, č. k. 16P/61/2013-101, bola chválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola mal. H. zverená do osobnej starostlivosti otca, ktorý bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok a matka bola zaviazaná prispievať na jej výživu sumou 80,- Eur mesačne od 21.11.2013. Maloletá H. je v osobnej starostlivosti otca. S matkou sa nestretáva. Okrem výživného matka inou formou neprispieva na jej výživu. Starostlivosť o maloletú kompletne zabezpečuje otec. Keďže od posledného rozhodovania došlo k podstatnej zmene pomerov, otec navrhol, aby výživné bolo zvýšené.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že návrh otca je čiastočne dôvodný, pretože od posledného rozhodovania o výživnom uplynula doba takmer 4 rokov, mal. H. v tom čase navštevovala

6. ročník ZŠ a od septembra 2018 bude navštevovať 3. ročník. Zvýšili sa odôvodnené potreby nielen spojené s jej vekom, ale aj s návštevou strednej školy. Maloletá navštevuje súkromné gymnázium, kde sa hradí školné vo výške 500,- Eur ročne. Súd sa nestotožnil s tvrdením matky, že sa jedná o nadštandardný výdavok a maloletá by mohla prestúpiť na štátnu školu. Pomery na strane oboch rodičov umožňujú, aby maloletá navštevovala takéto školské zariadenie. Nie je dôvodné od mal. H. očakávať, že prestúpi na inú školu. Aj keď výška školného je v sume 500,- Eur ročne, čo predstavuje 50,- Eur mesačne, pri príjmových pomeroch rodičov nie je to výrazná záťaž. Ďalšie náklady spojené so školou predstavujú už len stravné (cca 20,- Eur), cestovné (12,- Eur) a pravidelné poplatky na ZRPŠ a stužkovú. Ostatné výdavky sú len bežného charakteru (telefón, vreckové, voľnočasové aktivity). Na strane oboch rodičov došlo k zmene pomerov v tom, že sa zvýšili ich pravidelné príjmy. Matke zo sumy 577,- Eur na sumu 1.230,- Eur otcovi zo sumy 1.108,- Eur na sumu 1.400,- Eur. V čase posledného rozhodovania matka žila v nájomnom byte a uhrádzala nájomné vo výške 260,- Eur. Za účelom zabezpečenia si vlastného bývania si zakúpila byt za kúpnu cenu 55.000,- Eur, keď si zobrala úver vo výške 15.000,- Eur a zvyšok kúpnej ceny vyplatila z výplatku po dedičstve, ktorý zdedila po smrti otca. Úver spláca vo výške 57,- Eur mesačne, náklady na domácnosť sú inkaso 125,- Eur, plyn 4,- Eur, televízia 18,40 Eur, elektrina 26,- Eur, poisťka súvislá s kúpou bytu a úverom bytu vo výške 63,- Eur ročne. V súvislosti s tvrdením otca, že sa jedná o neúčelný výdavok na strane matky, súd uvádza, že náklady na réžiu bytu aj spolu s úverom (212,- Eur) nedosahujú výšku predchádzajúceho nájomného, ktoré bolo 260,- Eur. Otec rovnako ako v minulosti býva u svojich rodičov, ktorým prispieva na domácnosť sumou 350,- Eur. Otec si zobral hypotekárny úver vo výške 40.000,- Eur na kúpu trojizbového bytu, no dcéry nechcú ísť bývať do toho bytu, preto ostali bývať u rodičov. V byte býva zatiaľ jeho priateľ, ktorý mu prispieva tým, že platí náklady spojené s užívaním bytu. Kúpna cena bytu bola 53.000,- Eur. Súd považoval u otca úver na zakúpenie bytu ako aj výdavky s tým spojené za neúčelné a nevhodné, pretože otec má zabezpečené spolu s deťmi bývanie u svojich rodičov už dlhodobo. Nejedná sa teda o dočasné bývanie, ktoré by otca nútilo k týmto nákladom. Keďže v súčasnej dobe nebyvajú v novonadobudnutom byte, ktorý prenajíma svojmu priateľovi za úhrady spojené s užívaním bytu, avšak bez akéhokoľvek zisku (nájomné). Ak aj otec tvrdil, že týmto sa snažil zabezpečiť si bývanie, tento výdavok je v súčasnej dobe v rozpore so záujmami mal. detí. Súdu nie je zrejmé na základe akého titulu otec uhrádza nedoplatky na vodnom, stočnom, plyne a elektrickej energii, keď v domácnosti bývajú aj jeho rodičia, ktorí poberajú dôchodok a tak nie sú odkázaní na výživu svojho syna. Pritom otec uvádzal, že mu nie sú známe náklady na domácnosť, keďže to je v réžii jeho rodičov. Prvostupňový súd uviedol, že nemohol opomenúť skutočnosť, že matka sa o maloletú H. nezaujíma. Nestretáva sa s ňou, nad rámec výživného neprispieva. Konštatoval, že matka nemôže podmieňovať vyživovaciu povinnosť stykom, resp. správaním sa maloletej, pretože matka je tou osobou, ktorá by mala vyvinúť snahu napraviť svoj vzťah k svojim dcéram, ktoré sú stále mal. deťmi. Nemožno od nich očakávať, že práve oni budú naprávať narušené vzťahy rodič - dieťa, resp. medzi rodičmi navzájom. Mal. H. matku odmietala už v čase rozvodu rodičov. Odvtedy matka nepreukázala žiadnu aktivitu, ktorá by viedla k náprave ich vzťahu. Nedomáhala sa úpravy styku. Na súde sa vedie aj konanie vo veci návrhu na zmenu úpravy práv a povinností k mal. J. G., nar. XX.XX.XXXX, ktoré je vedené pod sp. zn. 20P/87/2015.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zvýšil bežné výživné na mal. H. na sumu 170,- Eur mesačne od 01.06.2018, nakoľko k tomuto dňu mal preukázanú podstatnú zmenu pomerov (nárast príjmov, stredná škola), ktorá odôvodňovala zvýšiť výživné, a to na sumu 170,- Eur mesačne - bežné výživné a na tvorbu úspor 20,- Eur mesačne na osobitný účet maloletej, ktorý zriadi otec a písomne oznámi matke do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Proti rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie tak matka ako aj otec.

3. Matka v podanom odvolaní uviedla, že s rozsudkom nesúhlasí, pretože súd podľa nej nesprávne vyhodnotil účastníkmi tvrdené skutočnosti. Pokiaľ v odôvodnení rozsudku sa uvádza, že matka sa o maloletú H. nezaujíma, nestretáva sa s ňou a nad rámec výživného neprispieva, uvedené konštatovanie nie je pravdivé. Nie je pravdivé to, že podmieňujú vyživovaciu povinnosť správaním sa dcéry k jej osobe, že očakáva, že zo strany dieťaťa bude naprávať narušené vzťahy rodič - dieťa. Poukázala na to, že počas jej návštev za mladšou dcérou J., sa opakovane zaujíkala o H., ako sa má, odovzdávala jej pozdravy, no J. reaguje rôzne, keď sa strieda jej prejav, ktorý je raz spokojný avšak v drvivej väčšine podráždený. Nebolo tak vždy. V čase striedavej starostlivosti pri preberaní J. so H. komunikovala, keď prišla k bráničke, pýtala sa na jej potreby, objali sa. Pozývala ju k sebe, pýtala sa jej ako sa má, no ona odmietla jej pozvanie. Posielala jej aj darčeky, no začala to jej vracat späť. K sviatku sv. Mikuláša darčekovú tašku, ktorú poslala H. jej otec vrátil, v čase jej neprítomnosti na pracovisku. Keď chcela ísť

do školy za svojimi deťmi, dokonca na pojednávaní jej bolo povedané, že deti si neprajú, aby za nimi chodila, vraj sa za ňu hanbia. Má za to, že dcéry sú zmanipulované otcom a otcovými rodičmi, aby voči nej pociťovali silnú averziu. Následne je pre ňu doslova nemožné realizovať styk s dcérami, pretože tie o ňu nemajú záujem, čo je pre ňu ako matku frustrujúce, preto nesúhlasí s tvrdením súdu, že sa o H. nezaujíma a nerealizuje s ňou styk. A nesúhlasí s tým, že jej túto skutočnosť súd pripisuje na ľarchu. Má za to, že výživné určené súdom je neprimerane vysoké, vzhľadom na odôvodnené náklady maloletej dcéry. Naďalej trvá na tom, že navštevovanie súkromnej strednej školy je nehospodárne a neúčelné, a to vzhľadom na to, že rovnakú formu vzdelania s rovnakou kvalitou, môže H. dosiahnuť aj na štátnej škole, ktorá sa nachádza v H.. Ďalej uviedla, že nerozumie odôvodnenie súdu ohľadom výšky výživného 170,- Eur, pretože v odôvodnení absentujú skutočnosti, ako sa súd dopracoval k tejto sume. Rovnako súd neodôvodnil ani tvorbu úspor. V odôvodnení sa uvádza, že s prihliadnutím na pomery matky ako aj potreby maloletej má za to, že je dôvodné zaviazat' matku na tvorbu úspor, ktoré budú slúžiť najmä za účelom pokrytia mimoriadnych zvýšených nákladov maloletej H.. Matka má za to, že je odôvodnené výživné vo výške 150,- Eur mesačne bez tvorby úspor, preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a zaviazal ju na platenie výživného vo výške 150,- Eur mesačne alebo aby rozsudok zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

4. Otec maloletej v podanom odvolaní uviedol, že od prvotného rozhodnutia o výživnom uplynuli viac ako 4 roky a na strane tak matky ako aj maloletej došlo k zásadnej zmene pomerov. Bolo preukázané, že príjmy matky sa za posledné 4 roky viac ako zdvojnásobili a má za to, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni matky. Matka na pojednávaní argumentovala zakúpenie nového motorového vozidla zn. BMW tou skutočnosťou, že musí vozit' svoju matku k lekárom, nakoľko je to jej zdravotný stav vyžaduje. No podľa ich informácií, matka matky pracuje v O. ako kuchárka a z uvedeného vyplýva, že jej zdravotný stav nebude taký vážny, preto tvrdenie matky považuje za účelové a klamlivé. Pokiaľ má matka finančné prostriedky na kúpu nového motorového vozidla, tak by mala mať finančné prostriedky aj na výživné pre svoje dcéry. Zdôraznil, že jeho rodičia, u ktorých bývajú, sú 70-roční a všetko sa môže zmeniť zo dňa na deň, čiže u rodičov z jeho pohľadu má zabezpečené iba dočasné bývanie, nakoľko má ešte dvoch súrodencov, na vyplatenie ktorých by nemal. Kúpou bytu zabezpečil bývanie sebe a dcéram, ktoré sú s ním a reálne u neho bývajú, nie ako u matky, kde sa nezdržujú ani ju nenavštevujú. Matka v celom konaní nepreukázala, že by sa iným spôsobom podieľala na starostlivosti o maloletú H., nestýka sa s ňou, neprejavila ani o to záujem. Jediný záujem, ktorý prejavuje, je záujem stretávať sa s mladšou dcérou J., čo je predmetom iného konania. Vytýkal súdu, že pri zvýšení výživného sa mal zaoberať najmä zmenou pomerov, ktoré od poslednej úpravy nastali tak na strane povinného ako aj na strane oprávneného. Preto z tohto dôvodu sa mu javí, že súd tento pomer nedostatočne vyhodnotil, aj keď bol riadne a reálne zadokumentovaný pravidelný príjem matky, kde nastal markantný nárast oproti rozhodovaniu z minulosti, pričom matka je aj materiálne zabezpečená bytom, autom, chodí na dovolenky. Matka sa pomerne luxusne oblieka, pôsobí atraktívne, čo ju musí stáť nemalé finančné prostriedky. Navrhuje preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že zaviazá matku prispievať na výživu maloletej H. zvýšeným výživným 200,- Eur mesačne a na tvorbu úspor 40,- Eur mesačne.

5. K podanému odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec, že mu nedá nereagovať na tvrdenia matky, že dcéry sú ním alebo niekým zmanipulované, aby voči matke pociťovali silnú averziu. Zdôrazňuje, že ich deťom nikdy nebránil, nebráni a nebude brániť v kontakte s matkou. Matka mala dostatok času na upevňovanie kontaktu s oboma dcérami, čo však nevyužila, nezaujímal sa ani o ich potreby a okrem výživného sa nijako nepodieľala na ich starostlivosti už niekoľko rokov. V prílohe pripojil niektoré z potvrdení - výdavky na začiatku školského roka spolu vo výške 707,97 Eur.

6. V podanom vyjadrení matky k odvolaniu otca zdôrazňuje, že tvrdenie, že v aktuálnej dobe kompletne celú starostlivosť zabezpečuje dlhodobo otec bez akejkoľvek spolupráce a ozajstného záujmu matky považuje za nepravdivé. Matka o dcéry aj v súčasnej dobe javí ozajstný záujem. S maloletou dcérou H. sa v minulosti pravidelne stretávala, kupovala a obstarávala jej šatstvo a darčeky, pričom zo strany otca boli darčeky vrátené. Takéto konanie považuje za nevhodné, hlavne nie v záujme maloletej H., pretože otec mnohokrát aj napriek snahe matky sťažuje a zabraňuje jej styku a starostlivosti o maloletú dcéru. Čo sa týka kúpeného vozidla BMW, nekúpila ho nové, ale používané, a vzhľadom na jeho technický stav si neustále vyžaduje finančne nákladné opravy, ktoré je potrebné vykonávať. V tejto súvislosti matka poukazuje, že samotný otec si zakúpil motocykel v odhadovanej hodnote 7.000,- Eur, ktorý však výlučne slúži len jeho potrebám. Zdôrazňuje, že má záujem podieľať sa na výchove a starostlivosti o maloletú

dcéru H., v minulosti vyvíjala a vyvíja snahu, aby jej bola umožnená osobná starostlivosť o ňu, preto nesúhlasí so zväčšeným výživným.

7. Otec v podanej replike uviedol, že k zavádzajúcim a nepravdivým účelovým tvrdeniam matky sa nebude vyjadrovať, pretože on pre ich spoločné dcéry sa snaží vytvárať čo najlepšie podmienky v rámci svojich možností, no mrzí ho, že matka k tomu nepristupuje rovnako. V prílohe pripojil vyjadrenie Evanjelickej spojenej školy k aktivitám v roku 2018 až 2019, informáciu k školskému zájazdu a čestné prehlásenie G. a G. G. o tom, že synovi Mgr. G. G. a jeho dcéram zapožičali finančnú hotovosť 4.000,- Eur na zakúpenie motocykla zn. Honda, ktorý bol nimi používaný na výlety s dodatkom, že celá zapožičaná suma im bola už vrátená.

8. Kolízny opatrovník sa k odvolaniam písomne nevyjadril.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku v spojení s ust. § 34 Civilného sporového poriadku), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP až § 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

10. Krajský súd ako súd odvolací - súd druhej inštancie podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhovaných dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II.ÚS 3/97, II.ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov a nie účastníkov konania.

11. V konaní vo veciach maloletých, ktoré možno začať aj bez návrhu sa však súd naďalej spravuje vyšetrovacou zásadou, ktorej dôsledkom je primárna zodpovednosť súdu za zistenie skutkového stavu, ktorá je jeho povinnosťou, ktorú bude musieť splniť bez ohľadu na dôkazné návrhy a aktivitu účastníkov. Opätovne odvolací súd zdôrazňuje, že v tomto type konania nie je viazaný návrhmi účastníkov, keď musí dôsledne vychádzať z hmotno-právnej úpravy týkajúcej sa prejednávanej veci.

12. Zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Pri posudzovaní potenciality príjmov povinného rodiča (v prejednávanej veci matky) musí súd postupovať veľmi prísne a zhodnotiť všetky relevantné skutočnosti, ktoré sa v konaní preukážu.

13. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sami sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine).

14. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine meniť v prípade, ak sa zmenia pomery účastníkov.

15. Zákonné ust. § 78 Zákona o rodine vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane detí, a to nárastom ich odôvodnených potrieb, ako aj na strane rodičov, a to zmenou ich príjmu, zmenou ich majetkových pomerov, prípadne iných okolností.

16. Povinnosťou súdu v konaní o návrhu na zvýšenie výživného je náležite porovnať pomery na strane dieťaťa a pomery na strane rodičov v rozhodnom období v období v čase poslednej úpravy výživného. V danom prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s touto zásadou,

keď správne vyhodnotil pomery na strane navrhovateľa ako osoby na výživné oprávnenej s pomermi na strane matky, ako osoby povinnej na plnenie vyživovacej povinnosti a správne určil, že je v možnostiach a schopnostiach matky platiť výživné v rozsahu stanovenom súdom prvej inštancie.

17. Podstata odvolacích námietok matky ako aj odvolacích námietok otca spočívala v ich nesúhlase so záverom súdu prvej inštancie, pričom vo svojich odvolacích námietkach neuviedli nič, s ktorým by sa súd prvej inštancie riadne nevysporiadal. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia a rodičia sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Zákona o rodine).

18. Po preskúmaní vecí krajský súd mal preukázané, že súd prvej inštancie sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentmi účastníkov v odôvodnení rozsudku, keď uviedol, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal, ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Okresný súd sa zaoberal tak príjmami a výdavkami otca ako aj matky, ako aj dieťaťa, nákladmi na výživu dieťaťa a z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že odôvodneným potrebám maloletej, príjmovým schopnostiam otca na jednej strane, ale aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom matky na druhej strane, zodpovedá zvýšená vyživovacia povinnosť matky 170,- Eur mesačne a na tvorbu úspor vo výške 20,- Eur mesačne, s ktorou výškou sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

19. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd nemohol prisvedčiť odvolacím námietkam ani matky, ani otca, proti rozsudku, na ktorých založili svoje odvolanie, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

20. Krajský súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 v spojení s § 2 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)